

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΓΕΤΑ.

Εν Κύπρῳ ελληνικά 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Εκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. HOORMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ὁδὸς BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΣΟΦΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ.

Ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἀντιθῇ εἰς τὴν ἐγ-
κρίσιν καὶ ἐκλογὴν τῶν Κυπρίων τὸ μέτρον
ἐκεῖνο, ὅπερ μόνον ἡδύνατο οὐσιωδῶς νὰ
ἐπιδράσῃ εἰς τὴν βελτιώσιν τῆς θέσεως τῶν,
ἢ ὅπερ κατεπειγόντως δεόν νὰ τεθῇ πρῶ-
τον καὶ ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα εἰς ἐν-
εργεiam, σύμπαντες οἱ Κύπριοι ὁμοφώνως
καὶ ἀδιστακτικῶς ἔπρεπε ν' ἀπαιτήσωσι
τὴν σύστασιν τῆς Γεωργικῆς
Τραπεζῆς. Ἡ ἐλλείψις τοῦ εὐεργετι-
κοῦ καὶ σωτηρίου διὰ τὴν νῆσόν μας κα-
ταστήματος τούτου, εἶνε τὸ μόνον αἷτιον
καὶ ἡ πηγή τῶν πλείστων καὶ τῶν μεγα-
λειτέρων δυστυχημάτων τῶν γεωργῶν
πρῶτον καὶ συνεπῶς ὅλων τῶν ἄλλων τά-
ξεων.

Αἱ μᾶλλον βαθεῖαι καὶ θανατηφόροι
πληγαὶ τῶν γεωργῶν εἶνε, ἐκτὸς τῶν ἐκ
τῆς φύσεως προερχομένων, ἡ ἐλλείψις κα-
λῆς καὶ ἐπαρκούς καλλιέργειας μικρὰ ἀ-
πόδοσις καὶ κακὴ ποιότης τῶν προϊόντων
καὶ ἡ ἐκ τούτου καὶ τῆς ἀναγκαστικῆς
προώρου πωλήσεως μικρὰ τούτων ἀξία, ἥ-
τις οὐδόλως ἀνταρμίζει τοὺς κόπους καὶ
μογλοὺς τοῦ γεωργοῦ.

Ὁ γεωργὸς δὲν ἀγνοεῖ τοὺς στοιχειω-
δεστάτους τοῦλάχιστον κανόνας τῆς καλ-
λιέργειας. Ὅτι δηλαδή καὶ πρὸ τῆς σπο-
ρᾶς ὁ ἀγρὸς δεόν νὰ ἀροτριᾶται καλῶς καὶ
νὰ λιπαίνεται διὰ κόπρου πρὸς ἐνίσχυσιν
τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως καὶ μετὰ τὴν
σπορὰν δεόν νὰ καθαρίζεται τὸ σπαρτὸν
ἀπὸ τὰ παράσιτα καὶ τὰς ἀκάνθας κλ.
Δὲν ἀγνοεῖ ταῦτα, πλὴν δὲν τῷ παρέχεται
καιρὸς νὰ τὰ κάμῃ. Αἰσθανόμενος ἐπὶ τῆς
ράχειώς του τὸ ἐπαχθὲς τοῦ χρέους καὶ
τῶν διπλασίων τόκων τὸ βάρος καὶ ποθῶν
ν' ἀπαλλαγθῇ τούτου, σπεῖρει ἐν μέγα πο-
σὸν γαιῶν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι θὰ κάμῃ πρᾶγμα
πολὺ καλὸν, ἐάν λάβῃ καὶ τιμὴν ν' ἀπαλλαγθῇ
τοῦ χρέους, οὕτω δὲ, οὔτε περὶ καλῆς καὶ
ἐπιμεμελημένης ἀροτριάσεως δύναται νὰ
σκεφθῇ οὔτε περὶ λιπάνσεως. Σχίζει τὴν
γῆν κατὰ σχισμάδας ἀπεχούσας ἀλλήλων
δύο σπιθαμὰς, καὶ βαθείας τεσσάρων μόλις
δακτύλων, διότι βιάζεται νὰ προφθάσῃ ὅλα
καὶ νὰ ἐργασθῇ καὶ εἰς ἄλλους συγχωρίτας
του εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ὑποχρεώσεις ἢ
διὰ νὰ λάβῃ ἡμερομίσθιον, σκεπάζει οὕτω
τὸν πεποικνωμένον σπόρον καὶ τρέχει, τρέ-
χει καὶ εἰς τὸ ἄλλο χωράφι καὶ οὕτω κα-

θεξῆς, νὰ τὰ βάλῃ ὅλα καὶ τὰ βάλλει ἐνῶ
ἀκόμη ἴστανται μέσα ὀρθαί αἱ ἐκ τοῦ θε-
ρισμοῦ ἐναπομείνανται καλάραι. Τί νὰ κά-
μῃ; βιάζεται νὰ βάλῃ ὅσον τὸ δυνατόν
πολλὰ διὰ νὰ κάμῃ πολλὰ, ὥστε μὴ ὅσα
καὶ ἂν λάβῃ ὁ δανειστὴς τοῦ τοκογλύφου
νὰ μείνωσι καὶ εἰς αὐτὸν πρὸς συντήρησιν
του. Περὶ λιπάνσεως πῶς εἶνε δυνατόν νὰ
σκεφθῇ, ἀφοῦ μόλις ἔχει τὸν σπόρον καὶ
τούτο ἐλέω τοῦ δανειστοῦ του;

Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ πρῶτον καὶ θεμελιώδες
κακὸν τοῦ ὁποίου αἰτία εἶνε ὁ ἐπιστεῖδων
τοκογλύφος δανειστὴς, τοῦ ὁποίου τὰ νύχια
κάμνουν τὴν κεφαλὴν τοῦ γεωργοῦ ἀνίκα-
νον καθ' ὁλοκληρίαν νὰ σκεφθῇ τὸ συμφε-
ρώτερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὰ ἄγκιστρα
δὲν ἀγνοεῖ καὶ ὁ ἴδιος ὅτι ἀδύνατον νὰ ἀ-
παλλαγθῇ καὶ ἀρπάξῃ ὅ τι τύχῃ ὡς ἄν-
θρωπος συρόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ δευτέρον, τὸ ὅτι πωλεῖ τὸ προϊόν του
ὁ γεωργὸς εἰς τιμὴν ὀλεθρίαν δι' αὐτόν, τίς
ἄλλος πταίει εἰμὴ πάλιν ὁ τοκογλύφος δα-
νειστὴς του, ὅστις παραδοκεῖ τὴν ἐποχὴν
τῶν ἀλωνίων ἵνα παραστῇ, πρὶν ἐπὶ ἀπο-
θηκευθῇ τὸ προϊόν, διὰ νὰ λάβῃ τὸ πρᾶγμα
εἰς τιμὴν κατωτέραν τῆς τρεχούσης τιμῆς
κατὰ 2 καὶ 3 γρόσια; Καὶ ἐάν ἀκόμη δὲν
παραστῇ ὁ δανειστὴς, ὁ γεωργὸς πάλιν, οὐ-
χὶ διὰ ν' ἀπαλλαγθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δυ-
σαρεστήσῃ τὸν μόνον ἄνθρωπον, ἀπὸ τοῦ
ὁποίου ἐλπίζει χρηματικὴν βοήθειαν ἐν ἀ-
νάγκῃ, ἀναγκάζεται ἀμέσως νὰ ἐκποιήσῃ
τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ προϊόντος του κατὰ
τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν, πάντοτε μικράν,
διὰ νὰ φανῇ ὡς ἀξιόχρεως εἰς τὸν δανει-
στήν του, ὅστις ἐπὶ ἀδρῶ τόκῳ καὶ μεγάλῃ
ὠφειλῇ διακινδυνεύει, λέγει τὸ
χρήμ' αὐτοῦ δανειζὼν αὐτὸν ἄνευ ἐγγυήσεως.
Ἡ κατάστασις αὕτη ἐπέφερε καὶ τὴν τῶν
κτημάτων μεγάλην ὑποτίμησιν, διότι ἕκα-
στος ἔχων τὸν μ. π. ε. λ. α. ν. του δὲν ἀποφα-
σιζει νὰ ἐπιφορτισθῇ καὶ ἕτερον.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα βεβαίως δὲν θὰ
συνέβαινον, ἐάν ὁ γεωργὸς δὲν εἶχε τὴν κα-
κὴν αὐτὴν σφύραν τύπτουσαν ἀδιακόπως
τὴν κεφαλὴν του. Ἐάν ὑπῆρχεν ἡ προστα-
τευτικὴ Τράπεζα καὶ ἐδανείζετο παρ' αὐ-
τῆς ἐπὶ μικρῷ τόκῳ καὶ παρατεταμένη δι-
ορία πληρωμῆς, καὶ περὶ τῆς ποιότητος τοῦ
προϊόντος του θὰ ἐμερίμνα, καλλιεργῶν καὶ
περιποιούμενος καλλίτερον τὰς γαίας καὶ
τὰς ἀμπέλους του, καὶ τὸ προϊόν του θὰ
ἡδύνατο νὰ ἀποθηκεύσῃ διὰ νὰ τὸ ἐξοδεύ-

σῇ κατόπιν εἰς συμφερωτέραν τιμὴν.

Τὸ πρῶτον λοιπὸν, τὸ μόνον, τὸ ἀμέ-
σως ἐπεῖγον πρὸς διάσωσιν τῶν γεωργῶν
ἀπὸ τῆς κατατροφῆς εἶνε ἡ σύστασις τῆς
Γεωργικῆς Τραπεζῆς, ἣν πρέπει ὁμοφώνως
νὰ ἐπιδιώξωμεν πάντες ἀντὶ πάσης θυσίας,
διότι πάντες ἀμέσως ἢ ἐμμέσως θὰ ὠφε-
ληθώμεν. Ἡ ἐνστασις τινῶν, ἥτις ὑποκώ-
φως ἀκούεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ διακωι-
σθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον ὁ ἀκριδικὸς
φόρος, ἀπένατι τοῦ μεγάλου προσγενηστο-
μένου καλοῦ, εἶνε ἐνστασις παιδαριώδης καὶ
δυναμένη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποκύημα κεφα-
λῆς, μὴ δυναμένης νὰ ἐννοήσῃ ποῖον τὸ ἀ-
ληθὲς συμφέρον.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ.

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ὁ αὐτοκράτωρ ὀδηγήσας ἐν τῷ ναυῷ τὴν βασιλίσσαν μας
εἰς τὴν θέσιν τῆς, κατέλαβε τὴν ἰδίαν του ἐπὶ κεφαλῇ
τῶν λοιπῶν ἡγεμόνων καὶ μέχρι τοῦ πέρας τῆς τελετῆς
ἐπὶ μίαν ὄλην ὥραν ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ εἴρους του καὶ ἀτε-
νῶς ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἱερὸν δὲν ἐκινήθη, εἰμὴ μόνον τὴν
στιγμὴν καθ' ἣν μετὰ τὴν τελετὴν ἡσπίασθαι τὴν ἀδελφὴν
του. «Τὴν στιγμὴν ἐκείνην—γράφει ἡ Ἀκρόπολις—
μᾶς ἐνεθύμησε τὸν Ἐκτωρα, ἀποθέμενον τὸ κράνος του
ὅπως ἀσπασθῇ τὸ τέκνον του.» Ἡ νύμφη, ἐν τῇ παλλεύ-
κῳ καὶ ἀπεριγράπτῳ παλλαισιθησίᾳ αἰσθητῇ της προβαίνει
ἐρειδόμενη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ νυμφίου της ὀρθῶς θε-
ωμένη καὶ στερεῶ τῷ ποδὶ βαδίζουσα.

Αἱ μεγαλοπρέπειαι ὅλαι, αἱ χρυσοῦραντοι καὶ ἀργυροῦ-
φαντοι στολαί, τὰ ἀπειρα παράσημα, αἱ ἀρχαὶ πολιτικαὶ
καὶ στρατιωτικαὶ κατέχουν ἐναρμονίως τὰς καταλήλους ἐν
τῷ ναυῷ θέσεις των. Ἀφ' ἐνὸς ταῦτα ἀφ' ἑτέρου αἱ μεγα-
λοπρεπεῖς καὶ χρυσοποικίλοι τῶν ἱεραρχῶν στολαὶ καὶ ἱερὰ
ἄμρια, καὶ ἐν τῷ κέντρῳ αἱ βασιλικά μεγαλειότητες, πα-
ρίστων θέαμα μὴ περιγραφόμενον.

Ἡ αὐτοκράτειρα μήτηρ τῆς νύμφης καὶ ὁ βασιλεὺς ἡμῶν
προέβησαν πρὸς τοὺς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἱσταμένους Κων-
σταντῖνον καὶ Σοφίαν, οὗς, λαβόντες ἐκ τῶν χειρῶν, ὠδή-
γησαν ἐν συγκινήσει εἰς τὴν ἐξέδραν, ἐφ' ἧς ἵστατο ὁ Μη-
τροπολίτης μετὰ δύο διακόνων, ἀναλόγιον περιχύοντων, ἐφ'
οὗ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ἡ ἐκ τοῦ λίκου τοῦ Κανᾶ τράπεζα.
Ἡ τε αὐτοκράτειρα καὶ ὁ βασιλεὺς κατερχόμενοι τῆς ἐξέ-
δρας ἐδάκρυον. Ἀρχεται κατόπιν ἡ ἀκολουθία, ἀναγνωσκο-
μένων ἐρρυθμῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς τῶν ὑψηλῶν εὐχῶν ὑπὸ
τοῦ λίαν συγκεκινημένου Μητροπολίτου. Σιγὴ βαθυτάτη ἐ-
πεκρατεῖ ἐν τῷ ναυῷ. Μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν δακτυλίων
ἀνῆλθεν ἡ βασίλισσα μετὰ τὴν ἐθνικὴν στολὴν της, καὶ δακρύου-
σα ἐκ χαρᾶς, ἀντήλαξεν ἐναλλάξ τρις τοὺς δακτυλίους.
Ἀπὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, λαμβάνει ὁ Μητροπολίτης ἀντὶ
τῶν συνήθων ἐξ ἀνθέων στεφάνων δύο περικαλλῇ ἐκ χρυ-
σοῦ στέμματα, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἐθίζεται, εὐλογεῖ αὐτὰ καὶ
τὰ δίδει εἰς ἀσπασμὸν εἰς τοὺς δύο νυμφίους. Τὴν στιγμὴν
ἐκείνην ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος τῆς
Πρωσίας, ὁ Τσάρεβιτς, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐ-
αλλίας καὶ οἱ βασιλῆαδες Γεώργιος καὶ Νικόλαος ἀμε-
σοὶ παράνυμφοι. Κατὰ πρῶτον ὁ Τσάρεβιτς καὶ ὁ πρίγκηψ
Ἑρρίκος τῆς Πρωσίας πλησιαζούσι καὶ ἐμπιγνύουσιν εἰς
τὰ στέφανα ἀργυρᾶς περόνας, τὰ συγκατοῦσιν ἄνωθεν τῶν
κεφαλῶν τῶν νυμφῶν. Κατόπιν ἀντικατεστήσαν οὗτοι δι,
ἄλλων δύο καὶ κατόπιν διὰ τῶν ἄλλων. Ἡ ἐναλλαγή
αὕτη συνέβη ἐξάκις, καὶ ἦν ὥρα τὸ θέαμα τῆς ἀντικα-
ταστάσεως. Οἱ ἀντικαθιστάμενοι ὑπεχώρουν πρὸς τὰ ὀπίσω

δύναμις καὶ εἰς ἀντικειμενικὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων. Μετὰ τὴν ἐπισημείωσιν τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνου τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ Σοφίαν, τὴν ἐπαγαλματικὴν, τὴν ἐλπίσαντες ὁ Μητροπολίτης τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Σοφίαν. Εἶτα ἐκκοινωνήσαντες ἀμφοτέρους τῶν ἀρχόντων μυστηρίων, καὶ κατόπιν ἀντιμειψάμενοι τοῦ χοροῦ χοροῖς καὶ ἐν θρηνηματικῇ εἰσῶν τὸ «Παλὶν γέροντες» ἤρξαντο ὁ συμβολικὸς χορὸς καὶ ἡ περὶ τὸ Εὐαγγέλιον περιδιδάσκων τῶν νομάρχων. Προηγούμενος εἰς τοὺς δὲ δυνάμεις μετὰ τῶν δικαστηρίων κατόπιν ὁ Μητροπολίτης, εἶτα εἰς νομάρχους κρατούμενοι ἀπὸ τῶν χειρῶν. Ὁπισθεν τούτων ἤρχετο ὁ Τραπεζίτης καὶ ὁ πρίγκιψ Ἑρρίκος (ἀδελφὸς τῆς νύμφης) ὑποδεκτικόντες τὰ στέφανα. ἔπειτα ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ δύο κυρίων τῆς τιμῆς τῆς αὐτοκρατορίας Φρειδερίκου ὑποδεκτικόντες τὴν μακροτάτην ἀρχὴν τοῦ εὐθιτοῦ τῆς νύμφης. Ὁ συμβολικὸς αὐτὸς χορὸς, ὁ τοσοῦτον ὕψος περιελκίσων, βάλειν ἐντοπίων ἐνταύθιεν εἰς πύλιν καὶ εἰς τοὺς παρισταμένους ξένους. Ἡ τελευταία ἐλθὼς διὰ τῆς πύλης τοῦ χοροῦ ψαλίσας, ὠρμητικῶς Ἀμφοτέρων ἀποδοχολογίας. Ὁ γάμος ἡλοομένη, τὸ μυστήριον συνετελέσθη, οἱ νεόνυμφοι ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν τοῦ Μητροπολίτου. Ὁ βασιλεὺς προσερχόμενος ἀσπάζεται τὴν Σοφίαν καὶ τὸν υἱὸν τοῦ, ἡ αὐτοκράτειρα θαυρούσα τοὺς εὐλογοῦντες ἀσπάζονται καὶ ὁ αὐτοκράτωρ περιπτυσσόμενος τὴν ἀδελφὴν τοῦ τὴν κατακλύπτει διὰ τρυφερότητας ἀσπάζων. Εἶτα εἰς λοιποὶ ἡγεμόνες συγχάριον ἀσπάζονται τοὺς νεόνυμφους καὶ ὁ αὐτοκράτωρ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν τῆς μητρὸς τοῦ καὶ τὴν τῆς βασιλίσσης Ὀλγας. Οἱ ἡγεμόνες ἐξέρχονται ἐν πομπῇ καὶ ἡνιγκὴν ὁ Διάδοχος ἐδέρχων τὴν σύζυγον τοῦ διέρχεται, ζωηρότατα ζήτη ἀντηχοῦσιν εἰς τὴν ἀέρα.

Μετὰ τὴν ἐξίτην τῆς γαμήλιου πομπῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐτελέσθη ἐν τῇ μικρῇ ναῷ τῶν ἀνακτορῶν ἡ κατὰ τὸ πρωτοεσταντικὸν δόγμα στέφιν τῶν νεόνυμφων, διαρκέσας περὶ τὰ 20 λεπτά. Τὰς νεονομιμένους εὐχὰς καὶ λογύδιον γερμανιστὶ ἀπήγγειλεν ὁ ἱερεὺς τοῦ Βασιλείου Πέτερσεν. Εὐχὴν ἔπειτα ἀνέγνω καὶ ὁ πρωτοεσταντικὸς ἱερεὺς τῆς αὐτοκρατορίας ὡς καὶ σύντομον λογύδιον.

Τὴν 3 καὶ 1)2 ἀκριβῶς μ. μ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πρίγκιπισσας Σοφίας ἐπὶ τεθρίπτου ἀμαξίας ἐξήλθον τῶν ἀνακτορῶν καὶ διήλθον διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἐδοῦ Σταδίου, ἐδοῦ Αἰόλου καὶ Ἐρμού φθίσαντες εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Διαδόχου ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Γεωργίου. Το πλῆθος ἔσχεν εὐθὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τὴν λαοφιλή σύζυγον τοῦ Διαδόχου καὶ πάντων αἱ καρδίαι συνεκινήθησαν καὶ εὐχαὶ ἀκούσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀντηχῶντες εἰς πᾶσαν ἐλληνικήν καρδίαν.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ,

Τὸ «περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος» νομοσχέδιον, ἀρκετὰ ἡλαιομένον, πρόκειται νὰ τεθῇ καὶ πάλιν ὑπὲρ τῶν τοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀναγράφουμεν τοῦτο ἐνταῦθα ὅπως γένηται γνωστὴ ἡ ἀλλοίωσις τὴν ὑπέσκη.

Ἀνάγκης παρισταμένης ἔπειτα προληφθῇ ἡ τῶν κατοικιδίων ζώων σκληρὰ καὶ ἀπρεπὴς μεταχειρίσις,

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχίας ὁ Μέγας Ἀρμοστής καὶ Ἀρχιστράτηγος τῆς Νήσου Κύπρου, τῇ γνώμῃ καὶ συνανέσει τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου φησὶται τάδε. —

1. Ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ἡ λέξις «ζῶον» δηλοῖ εἰς ἐξουχίαν κύνων, ἵππων, φορβάδα, ἵππων ἐκτομῶν, ταύρων, βοῶν, ἀγέλαδα, δόμους, μέσους, μοσχάρια, ἡμίονον, ὄνον. (Εἰς τὸ παλαιὸν περιλαμβάνοντο καὶ τὰ ἐξῆς ζῶα, πρόβατον, ἀγέρας, χοίρους ἐκτομῶν, χοίρους ἐκτομῶν γένους, αἰετῶν, γαλῆς, ὄρνιθας, ἢ ἄλλα κατοικιδίων ζῶων).

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου πᾶς ὁ κακομεταχειριζόμενος ζῶον τι θεωρεῖται ἐνοχὸς παραβάσεως καὶ καταδικάζεται διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖν τὰ εἴκοσι σελίνια, (εἰς τὸ παλαιὸν ἐλέγχετο, πᾶς ὁ ἀπηνῶς τυπτῶν, ὁ κακοποιῶν, ὁ ὑπερμέτρως βιάζων εἰς ἀμαξήλασιν ἢ ἵπποις, ὁ κακῶς μεταχειριζόμενος ἢ ὁ βασανίζων ζῶον τι) θεωρεῖται ἐνοχὸς παραβάσεως καὶ καταδικάζεται διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν εἰς πρόστιμον μὴ ὑπερβαῖν τὰ 20 σελίνια. (Εἰς τὸ παλαιὸν, ὁ ἵππος, ἢ εἰς φυλάκιον μὴ μακροτέρων τῶν 2 μηνῶν).

3. Ἡ λέξις «κακομεταχειρίσις» ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ συμπεριλαμβάνει τὰς ἀκολούθους πράξεις α). Τὸ βλάπτειν ζῶον τι πᾶσαν τοῦ ὅτι θεωρεῖται λογικῶς ἀναγκαῖον ὅπως γένηται νόμιμος τούτου χρῆσις, β). Τὸ βιάζειν ζῶον τι νὰ φέρῃ βάρος ἢ ὀρὴν φορτίον ὅπως ἀντίστοιχον τῆς δυνάμεώς του, ἢ ἀπὸ ἐντελῶς ἐξαναγκάσῃ, ἢ ὅταν εἴη πράγματι χωλόν, ἢ γὰρ ἐκτετακτικῇ ὑπὸ τῆς ἱπποσύνης του, τοῦ φορτίου ἢ τῶν τῆς ἀμαξίας βυμάτων, γ). Τὸ λιμοκτονεῖν ζῶον τι ἢ ἀφίνειν αὐτὸ ἀνεὺς ὕδατος ἐπὶ πολὺν χρόνον. (Ταῦτα ἐλαμβάνοντο ἐν τῷ παλαιῷ).

4. Πᾶς ὁ κακῶς ὁδῶς ἀκρωτηριαζὼν ζῶον τι θεωρεῖται

ἐνοχὸς παραβάσεως καὶ ὅλως διὰ πᾶσαν τοιαύτην παράβασιν ὑποκείμενος εἰς φυλάκιον μὴ ὑπερβαῖν τῶν 25 μηνῶν. (Καὶ τοῦτο ἐλλείπει ἐκ τοῦ παλαιῷ).

5. Ἐὰν ὁ δικαστὴς παραδῶν τινὰ τοῦ Νόμου τούτου ἤθελε προξενῆσαι ζημίαν ἢ βλάβην εἰς τι ζῶον, ἢ εἰς τι πρόσωπον ἢ περιουσίαν, πληρωθῇ, ἀποδοκιμασμένης τῆς ἐνοχίας του, εἰς τὸν ἰδιωκτὴν τοῦ ζῶου (ἐὰν ἦ ἀλλοτρίον) ἢ εἰς τὸ πρόσωπον ὅπου, ὡς ἀνω εἴρηται, ἤθελεν ὑποστῆ τὴν ζημίαν ἢ βλάβην, ὅσον χρηματικὸν πῶρον, μὴ ὑπερβαῖν τὰς Λ. 10, ἢθελε διατάξῃ τὸ Δικαστήριον ὡς ἀποζημιῶσιν. (Ὁμοίον τοῦ παλαιῷ).

Νοεῖται ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἡ ἐννοία τῆς μὴ πληρωμῆς αὐτῆς ἀπὸ ἀλλοτρίου φυλάκιος δὲν παραινέσει οὐδ' ἐπηρεάζει εἰς τι τὴν τιμωρίαν, εἰς ἣν ὁ ὑπεδολήτης ὁ τοιοῦτος παραδότης διὰ τὸ ὅτι μεταχειρίσθῃ κακῶς ἢ ἀκρωτηριασῇ τοιοῦτον ζῶον. (Ἐπίσης ὁμοίον).

Νοεῖται ἐπίσης ὅτι οὐδὲν ἐξ ἐσῶν διαλαμβάνει ὁ παρὼν Νόμος κολῶναι τὴν κίνησιν ἀγωγῆς κατὰ τοῦ τοιοῦτου παραδότη ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν περιπτώσει καὶ ἢ ἢ τοῦ ποσῷ τῆς ζημίας ἢ βλάβης εἰσπραξίς δὲν ἐκζητεῖται δυνάμει τοῦ Νόμου τούτου. (Τὸ αὐτὸ).

6. Πᾶν πᾶρπανον δυνάμει τῶν δικαστῶν τοῦ Νόμου τούτου δέον νὰ γίνῃται ἐντὸς ἐνὸς ἡμερησίου χρόνου ἀπὸ τῆς τοῦ αἵτιος τοῦ παραπτώματος ἐπαγγελίας. (Εἰς τὸ παλαιὸν προστίθεται καὶ τὸ ἐξῆς: πᾶσα δὲ παράβασις τοῦ παρόντος Νόμου θὰ συζητῇται καὶ θὰ ἀποφαζέται ὑφ' εἰσδηγοῦ πεποιτισμένου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ αἵτιος δικαστῆρος ἢ παραδότης).

7. Ὁ Νόμος οὗτος θέλει κληθῇ ὁ «περὶ τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος» Νόμος τοῦ 1890.

Νομίζουμεν ὅτι μετὰ τὰς τροποποιήσεις ταύτας καὶ μετὰ τὰς εἰσέτι, ὅς δύνανται νὰ κάμωσι, οἱ βουλευταὶ, εἴνε ἀναγκαῖον πλέον νὰ φηρισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Εὐρίσκειται τῇ ἀληθείᾳ πολλὰ καὶ ὁ θεατὴς πρὸ τῶν αὐτῶν καὶ τοιαύτης ἀγριότητος ἀνθρώπων κατ' ἀλόγων ζώων, ὥστε τῷ ἐπέρχεται ἐξ ἀγανακτήσεως ἢ ἐπιθυμίας νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῆς πράξεως τῶν τοιούτων ζώων ὅσα οἱ ἴδιοι ἀσυνειδήτως πράττουσι κατὰ τῶν δυστυχῶν ζώων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ἀρχαίων τοῦ Πολιτικοῦ.

Ὀλίγον μακρὰν τοῦ χωρίου Πολιτικοῦ ὑπάρχει εἰς λόφος, τοῦ Προδρόμου ὀνομαζόμενος, ἐφ' οὗ κατὰ τὴν ἱστορίαν ὑπῆρχε τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Κάτωθεν τοῦ λόφου τούτου ὀλίγα βήματα εἰς ἀγρὸν τοῦ μοναστηρίου Ἀγ. Ἡρακλείδου εὐρέθησαν οἱ τάφοι περὶ ὧν ἐγράψαμεν εἰς τὸ παρελθόν. Ἡ εἰσοδος τῶν τάφων τούτων εἶνε λελαξυμένη λίαν ἐντέχνως, φέρει δὲ ἐπ' ἐκτετασμένην διὰ λίθου τὴν ξυλίνην κλεῖδα ἣν μεταχειρίζονται καὶ σήμερον ἐτι εἰς τὰ χωρία τῆς νήσου. Εἰς λίθος ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν καλῶς ἐργασμένοι χρησιμεύουν ὡς τοῖχοι καὶ ὡς στέγη, ἐνοῦμενοι ἀνωθεν ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ. Δύο τοιοῦτοι τάφοι, ὁμοίως ἐκτισμένοι, συνέχονται. Εἰς αὐτοὺς εὐρέθησαν μικρὰ καὶ μεγάλα ἀγάλματα λίθινα καὶ πήλινα καὶ μικρὰ τινὰ ἀντικείμενα χρυσᾶ καὶ ὀρειχάλκινα. Κάτωθεν τοῦ μέρους τούτου, εἰς μέρος, ὅπου ὁ γηραιὸς χ' Χρηστοφῆς ἐκ Περμάτων ὑπέδειξεν, εἰπὼν ὅτι ἐκεῖ εὐρέθη ἄλλοτε μπουρντζίνον μέγαλον ἀγάλμα, τὸ ὅποσον κατασυνέτριψαν οἱ χωρικοὶ καὶ ἐκαμαν κωδωνίσκους τῶν προβάτων, ἐξελθόντες λίθινος λέων πελωρίου μεγέθους, δὴ κατὰ παραχώρησιν τοῦ κ. Ριχτερ προῦκετο νὰ λάβωσιν οἱ κάτοικοι

τῶν Περμάτων διὰ νὰ στήσωσι παρὰ τὴν θύραν τοῦ Παρθεναγωγείου τῶν, ἀλλ' ὁ ποταμὸς καταβάς, τὸν κατέχρωσε πάλιν διὰ τῆς ἐπισωρευθείσης ὕλης, τὴν ὅποιαν σκοπεύουν ἤδη νὰ σηκώσωσι.

Τὰ διάφορα ἀρχαῖα τίθενται εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Ἀγ. Ἡρακλείδου καὶ ἐκεῖ τὰ ἐπιτιθέπονται, ὡς καὶ τοὺς τάφους πολλοὶ ξένοι. Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων κατὰ συμφωνίαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Μοναστήριον Ἀγ. Ἡρακλείδου, μετὰ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν ἀνασκαφὴν κ. Ριχτερ, λαμβάνει ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ τὸ τρίτον, τὸ Μουσεῖον Λευκωσίας τὸ ἕτερον τρίτον καὶ τὸ ἄλλο πεμπεται εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βερολίνου.

Ἡ «Ὀμόνοια» ἀνεξαρτήτως εἰς τὴν διαφόρῳ τῆς ἀποκατεῖ παραδοξολογίας ὁσα ἡ «Σάλατις» ἐγγράφοντα τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν πράξεων τῆς πρεσβείας, ἀφορμὴν λαβούσα ἐκ τῆς κατὰ τῶν δύο μελῶν ἐπιχειρήσεως τοῦ φησὶν ἐκείνου ὅτι παρουσιάσθησαν καὶ παρεστήσαν εἰς τὸν Κύριον Τοῦρκον ὑποστηρίξαν τὴν θέσιν τῆς νήσου. Ἡ «Ὀμόνοια» καὶ ἡμεῖς δικαίον ἐάν πράγματι τὸ διμερές ἀπόσπασμα τῆς πρεσβείας, παρουσιασθῇ πρὸς τὸν Τοῦρκον ὑποστηρίξαν «ἐπεκατεῖσθαι» τὴν προστασίαν τοῦ κατὰ τῆς κακοδοκίμης τῶν «Ἀγγλῶν» ὡς διατείνεται. Ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν διατρέχοντες τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῶμεν ὡς πράγματι παραδοξολογοῦντες, διότι τὰ δύο τῆς πρεσβείας μελῆ δὲν ἐξήτησαν τὴν προστασίαν τοῦ Τοῦρκου κατὰ τῆς διοικητικῆς ὡς τῶν «Ἀγγλῶν», ἀλλ' ἀπλῶς παρεπονθήσαν εἰς τὸν Κύριον ὑποστηρίξαν Κιζιμὴν πᾶσαν, ὡς καὶ εἰς τὸν ἄλλοτε διακητήν τῆς νήσου καὶ καταστροφῆς τῆς ἀκρίδος Σαῖτ πᾶσαν, οὗς ἐπισεφύλησαν, κατὰ τῆς δεινῆς θέσεως, εἰς ἣν περιήγαγε τὴν νήσον ἢ μετὰ τῆς Πύλης σύμβασιν, βολιδόσκοπήσαντες κυρίως τὰς πρὸς μετατροπὴν τοῦ πρὸς τὴν Πύλιν φόρου διαθέσεις τῶν. Ἐὰν τοῦτο θεωρεῖται πράξις ἀξιοκατάκριτος, ὦ! τότε θὰ ὁμολογήσῃ βεβαίως μετ' ἡμῶν ἡ φίλη τῆς «Ὀμόνοιας» σύνταξις, ὅτι ὀλίγη μόνον λογικὴ χρειάζεται διὰ νὰ ὁμολογήσῃ τις ὅτι ἡ λογικὴ εἶνε πρᾶγμα ἀχρηστον πλέον.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ἀρκετὰ βροχαὶ ἐγένον καὶ εἰς τὰ ἄλλα τῆς νήσου μέρη καὶ εἰς τὴν Μεσαορίαν.

Ἀπὸ γῆς ἤρξατο τοποθετούμενος καὶ ἐπὶ τῆς μικρᾶς ἀποβάθρας φορτωτῆρ. Λέγεται ὅτι καὶ θὰ προστεθῇ κατὰ τὸ διπλάσιον ἢ ἀποβάθρα καὶ εἶνε ἀληθῶς ἀναγκαῖον τοῦτο.

Τὴν παρελθούσαν Περπτην περὶ τὴν 7 ὥραν καὶ 15 λεπτά μ. μ. ἠγαθάνθημεν ἐλαφρὰν δάνητιν σεισμῷ.

Ο κ. Γούλιος Μόρμωρτ, ταμίας και γραμματέας ἐν Κερυνείᾳ, ἀνεχώρησε διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ διὰ Κόβερν ἐπ' αἰτίᾳ τριμήνου ἀπουσίας.

Ποτοποιούντες ὑπαλλήλοι διωρίσθησαν πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ οἱ ἑξῆς: Ἐν Λευκωσίᾳ, ὁ Κλεομένης Εὐθυμιάδης καὶ Ἐφραίμ Οἰκονομίδης. Ἐν Λαρνακῇ ὁ Γεώργιος Κραμβῆς. Ἐν Λερνῇ ὁ Μιχαὴλ Εὐθύβουλος. Ἐν Ἀμμοχώστῳ ὁ Εὐαγγέλης Λοῖζου. Ἐν Πάφῳ ὁ γ' Κυριακὸς Μιτσηγγας καὶ ἐν Κερυνείᾳ ὁ Κωνστὰς Ν. γ' Παρασκευᾶ.

Χωρικός τις πρόχθεις ἠτοιμάζετο νὰ λιθοβολήτῃ τὰ παρὰ θύρα ἀνωγείου τινὸς οἰκίας, διότι ἐπὶ διεβίοντο, ἔρυσαν ἀνωθέν τοῦ νεοῦ. Πολλοὶ ὑπερέττειν ἔχρουν τὴν βάρβαρον καὶ ἀνήμερον ταύτην πρᾶξιν ὡς διαπλέδατο καὶ ἀπορία, αἴτιον πῶς δὲν διαβιόοντο ὑπὸ τῶν κυρίων τῶν. Οὐδέποτε καὶ ἐν ὑδαρῶν περιπτώσει εἶνε ἀναγκαῖα ἢ ἀπὸ τῶν ἐξωτῶν ἢ ἀπὸ τῶν παρὰ θύρων τῶν οἰκίῶν οὗτοι ὕδατος εἰς τὰς οἰκίας, ὅταν δὲ γίνεται τοῦτο, γίνεται χάριν διατιθέσθαι, ἀλλὰ τοῦτο προσδοκᾷ ἔλλειψιν καὶ αὐτῆς τῆς κοινοτάτης ἀνατροφῆς.

Τὴν προτελῆ Τοίτην ἐσπέρως πρόκει-ται νὰ παρασταθῇ ἡ ἀστεία κωμῳδία «Βιβουλωνία» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γ. Β. Πετρίδου διευθυντοῦ τοῦ ἀναμενομένου θιάτου «Σοφοκλῆς».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν πυκνῷ συγγενικῷ καὶ φιλικῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Α. Ἀρχοντίδου μετὰ τῆς εὐημενῆς δεσποσύνης Ἀδελφῆς Α. Ἀγγελουδῆ καὶ τοῦ κ. Σοφοκλέους Κ. Ρούσου μετὰ τῆς εὐημενῆς δεσποσύνης Στυλιανῆς Π. Παπαδοπούλου. Ἡ «Σάλπιγξ» εὐχεται αὐτοῖς πλεῖστα καὶ εὐδαιμονία ἔτη.

ΚΥΘΡΑΙΑ.

Φίλε συντάκτα

Ἐπίστε με γράρετε ἵνα Σᾶς ἀγγέλλω νέα τῆς ὠρίας Κυθρίας, ἀλλὰ, φίλτατέ μοι, ἀπεφάτιζον νὰ κάμω τοῦτο, τότε θὰ ἦμην ἡγαχαμένος καθ' ἑκάστην νὰ γράρω, διότι καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἔχρουν νέα, καὶ νέα οὐχὶ εὐάρεστα, ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν δυσάρεστα, διότι ταῦτα ὑπάρχοντα εἰς τὰς εἰσὶν τῆς κλοπῆς, τῆς βιαιοπραγίας, τῆς φιλονικίας, τῆς κατατομῆς δένδρων καὶ ἐν γένει τῆς ἀδικίας εἰς τοσαύτον δὲ ἐρῶσαν ἢ ἐξαρχειώσεως καὶ κλίσεως τινῶν εἰς τὸ ἀδικεῖν, ὥστε καὶ πῦρ νὰ θέτωσιν εἰς οἰκίας πρὸς ἐμπρησμόν, ὡς τοῦτο ἔλαμνεν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν θέσαντες πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στυλῆ Κούζουρου. Ἀλλὰ, δὲν μοι λέγετε πότε ἡ Κυβέρνησις θὰ θέσῃ τὴν ἀνομίαν τῆς εἰς τὰ δημοσιευθέντα χωρία πρὸς κατατολὴν τῆς ἀδικίας; Δὲν ἐννοεῖ ἀράγε ὅτι ἡ ἀδιαφορία καὶ ἀδράνεια τῆς ἐμψυχώνει καὶ κρατύνει τὴν τόλμην τῶν ἐχόντων κλίσειν εἰς τὸ ἀδικεῖν;

Ἡμεῖς, φίλτατέ μοι, εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κρά-

τος τῶν φαλκιδίων δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιθῶμεν εἰς αὐτοὺς ἀπαιτητῶν, διότι ἀμέτῳς θέλωμεν δυνάμεθα τὴν ἐκδικαστὴν τῶν ἑωμένων ὑπὸ Κυβερνήτων πεπολιτισμένων καὶ καταδυναστευμένων ἀνομιαν ὑπὸ τῶν ὁδίων. Πότε, πότε θὰ ἐλθῇ ἡ ἀνομία, ὅπως περὶ τέσσαρα εἰς τὰ δυνάμας; ἀλλήμονον! ποῖος θὰ ἐννοήτῃ τὴν θέσιν τοῦ χωρικοῦ νὰ τῶν συμπαθήτῃ καὶ νὰ ἐλθῇ ἀρωγὴς τοῦ, ἀπὸ αὐτοῦ οὗτος δὲν δύναται νὰ φανερώσῃ τὸν ἐχθρὸν τοῦ; δὲν δύναται, διότι ὁ ἐχθρὸς τοῦ εἶναι κυριόματός ὡς Ἄρχος, πῶς κεφάλος ὡς Ἰδρυα, καὶ ἂν τῷ κοπῇ μία κεφαλὴ εὐθὺς θὰ τῷ φυτρώσῃ δύο.

Ἐγὼν λοιπόν, φίλτατε, νὰ ἀναγγέλλω καθ' ἑκάστην δυσάρεστα, νομίζεις, ὅτι δύναμαι νὰ συντελέσω πρὸς βελτίωσιν τῆς τὸν κατήρρον τῆς διαφθορᾶς λαοβότης κοινωνίας; βεβαίως ὅχι διὰ τοῦτο λοιπόν δὲν σοι γράρω τὰ καθ' ἑκάστην πρατόμενα παρ' ἡμῶν ἀδικήματα.

Σ. Σ. Ἀναγκαστὴς ὡς ὁρμηκωτὴς ἡ σκληρότης τῶν τοιοῦτων πράξεων, ἡ προκαλούσα πάντοτε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀποδύμεθα δὲ τῇ ἀληθείᾳ μολῶντες τοιαῦτα περὶ τῶν ἀλλοτῶν ἡρώων Κυθριωτῶν.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 37 ἀρ. τῆς 1 Νοεμβρ. 1889.

Ἡ ἐστὶς τοῦ Σουλῆρου τῆς «Ἀναπλάσεως». — Ὁ λόγος τῆς ἐστὶς ὑπὸ Φιλίππου Παπαδοπούλου. — Τὸ περὶ Ἑκκλησιαστικῆς μουσικῆς ζήτημα ὑπὸ Ἀλ. Ρ. Ραγκαζῆ. — Ποιήματα Καλοῦρος Παρρη. — Τὸ Ζ. ἄρθρον τοῦ κ. Σαλταράνη. — Παιδευτικὰ ὑπὸ Στ. Β. — Ἀθήνη. — Εὐθεῖς καὶ σκληροὶ ὑπὸ Μ. Γαλινῶ. — Αἱ Γραφαὶ τοῦ Α. κεφάλαιον ἐκ τῆς τοῦ Ἰακώβου ἐπιστολῆς. — Τὸ σπουδαῖον ἔργον, ποιήμα ὑπὸ Κ. Δικλειτῆ. — Ἡ ἐν Κρήνῃ ἀδελφότης «Ἀθηνᾶ». — Ἱστορία τῆς γυναικός. — Δωρεὰ εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σουλῆρου. — Γνωστοποιήσεις. — Ἀλληλογραφία.

Ἡ «Ἀναπλάσις» κατέστη ἀπαράχτητον ἐντὸς ἑκάστης ἡμέρας. Ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἰς τὸ ἐσωτερικόν καὶ τὸ ἐξωτερικόν. Εἶνε ἔξοχον ἀνὰ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν ἠθικοθερησκευτικὸν σύγγραμμα αἴτιον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Πανελληνίου. Ἀντιπροσωπεύον τὴν ἀρχὴν τοῦ ὁμονύμου Σουλῆρου συγγράμματος ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Πραγματεύεται θέματα φιλοσοφικὰ, ὁρθοκεντρικὰ, ἠθικὰ, κοινωνικὰ, ἐνδιαφέροντα πάντα ἀνθρώπων.

Ἡ «Ἀναπλάσις» μάχεται ὑπὲρ τῶν αἰώνιων χριστιανικῶν ἀληθειῶν καταδεικνύουσα μετὰ δυνάμει ἀκαταμάχητον ἐπὶ ἐπιστήμῃ ἀληθῆς καὶ ἀληθῆς ὁρθοκεία δὲν διαμάχονται, ἀλλ' ἀρμονικῶς συμβιβάζονται συντελοῦσι μετὰ τῶν τέχνων εἰς τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ πρόδον τῶν κοινωνιῶν.

Σώματα τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἔτους πέμπτονται ἐλευθερὰ τεχνολογικῶν τεχνῶν εἰς μὲν τοὺς δυνάμεις ἡ γινόμενος συνδρομητῆς, ἀπὸ προπληρωτῶν δὲ μὲν τὸ τοῦ πρώτου ἔτους σώμα δρχμῶς πέντε, διὰ δὲ τὸ τοῦ δευτέρου ἔπτα, ὑπολογισμένως εἰς χρυσὰ φράγκα διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἰς δὲ τοὺς μὴ συνδρομητῆς πέμπεται ἀντὶ 10 δρ. ἡ χρ. φρ. προπληρωτῶν ἑκατὸν δρχμ.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ».

Ὁργανον τῶν συμφερόντων τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, κτηματιῶν, καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων ὑπὸ Π. Γ. Γενναίου.

Περιεχόμενα τοῦ 11 φυλλαδίου τοῦ Νοεμβρίου:

Περὶ τῆς ἀποπληξίας τῆς ἀμπέλου. — Καλλιεργεῖται τῶν πρώτων λαχανικῶν ἐν Σύρῳ. — Μετάγγισις ἐκ τῆς κἀνης καὶ πίστες τῶν στεφάνων. — Περὶ τῆς μὴ πατήσεως τῶν σταχυλῶν. — Εἰδικὴ ἐπὶ ὁρμητῆς. — Τὸ αἶθμα τῆς τέχνης παρὰ τῷ κοινῷ. — Περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν γεωργικῶν. — Διόφρα. — Εὐμφορικὰ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—:—:—

Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Καλωρίας» λόγον ποιούμενη περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πρὸς μονάρχας συνακτῆσεων τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου παρατηρεῖ τὰδε: Ἡ προσωπικὴ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον καὶ τὸν Βίσιον συνέντευξις Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' ἐκείσεν αὐτὸν νὰ εἴπῃ «προσεκτι-

σμένη» παντελῆ καθήκοντα. — Ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῆς Γερμανικῆς πολιτικῆς. — Ὡς πρὸς καὶ ἡ Α. Γ. Μ. ὁ Σουλῆρος μετὰ τῆς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα Γουλιέλμον συνέντευξης καὶ μετὰ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Αὐλικῆς παραστάσεως ἐξέφρασε τὴν πεποθῆναι ὅτι ἡ Γερμανία αἰείποτε ἐπέδειξε σεβασμὸν πρὸς τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἀπορρέοντα δίκαια τῆς Γ. Πόλης, οὐδὲ ἠθέλησε ποτε νὰ ἀσπασθῇ τῇ Τονικῇ ἀλλοτρίᾳ τὴν ὑπ' αὐτῆς ταύτης ὡς ἐπὶ τοσοῦτον θεωρηθεῖσαν πολιτικὴν ἀνέκτατον τῶν μερῶν διεθνῶν ζητημάτων.

Ὁ δὲ Αὐλικὸς «Ταχυδρόμος» πᾶσαι τὰς διασπλιζόμενας συμβάσεις μεταδὲ Βίσιον καὶ Καλὸν περὶ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ ἀνταρτικῆς πολιτικῆς θεωρεῖ φαντασιώδεις. — Ὡς πρὸς δὲν πιστεύομεν. Ἄρχει, τὰ διαδιδόμενα περὶ τῶν ἀπορρωσῶν ἰδιαιτέρας τιμᾶς συμβάσεις οὕτω δὲν πιστεύομεν ὅτι τὰς πρὸς τὴν ρωσικὴν πολιτικὴν ἀπορρωσῶν παραχωρήσεις. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπηνόητη τὴν πρόθεσιν περὶ τῆς διὰ τῶν δόλων ἐνεργείας ἐν Βουλγαρίᾳ, αἱ δὲ δηλώσεις αὗται εἰσὶν ἀξιοπίστοι, διότι τὸ ρωσικὸν ἐπιτελεσθὲν τῆς Ρωσίας φαντασθῇ ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει μέρος τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ θὰ ἀπεμνοῦτο. — Ὡς πρὸς τὴν διὰ βίας ἐν Βουλγαρίᾳ ἐνεργείαν ὑπάρχει ἀσφάλεια ἐφ' ὅσον αἱ δυνάμεις τῆς Ρωσίας διεσπνόνται πρὸς ἄλλα μέγη. Ἐν Βουλγαρίᾳ ἡ Ρωσία ἐλπίσει νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἀπὸ τῆς παρακωλύουσα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἡμετέρας πρὸς ἐξώθησιν τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ εἰς ἀπερισκεψίας. Τὸ «ὀυδέποτε», εἰς ὅσον ὡς λέγεται ὑπερρεώθη ἡ Αὐστρία ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Φερδινάνδου οὐτε δυνατὸν εἶναι οὐτε συμβάλλεται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος.

«Ἀρμῶν».

Ρωσικὰ δρχμῶματα.

Ἡ Πετροπόλεις ἀγγέλλεται ὅτι ἐν τοῖς στρατιωτικῶς μέτροις, αἵτινα λαμβάνει ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις, καταλέγεται ἡ ἀξίωσις τῶν ἀρμυρικῶν μέσων τῶν ὠχυρωμένων λιμένων ἐπὶ τοῦ Εὐδελίνου πόρτου, εἴθα θὰ σταλῇ παραπληρωματικὸν ἐλκὸν πυροβολικοῦ.

Ἡ γλῆρα ἀπελθεῖ τὴν Ρωσίαν.

Ἀναρράτοι εἶναι αἱ χθεσιναὶ ἐπίσημοι εἰδήσεις περὶ τῆς χολέρας, ἥτις ἐλαττωμένη ἐν Μεσοποταμίᾳ ἐκπύουται ἀκατάσχετος πρὸς βορρᾶν. Ἡ δὲ πλείστα κρούσματα ἐγένοντο ἐν Ἐβρᾷ, Βαβυλὼν καὶ Μουσούλη. Ἡ χολέρα προσεγγίζουσα εἰς τὰ ρωσικὰ μέρη, ἐνέπειρε φόβον πανταχοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἐλαβεν ἀμέσως μέτρα συντομὰ ἐπιβαλλόμενα καθαρῶν εἰς πάσαις ἐκείθιν προελύσεις καὶ ἐνισχύσαντα τοὺς ὑγειονομικοὺς σταθμοὺς. Τὸ κακὸν ἐν Περγαίᾳ ἐπιτείνεται. Ἐν Μεσοποταμίᾳ μόνον μέχρι τῆς 30 παρελθόντος μηνὸς τὰ θέματα ἀνῆλθον εἰς 7,056.

Ὁ καπνός.

Ἡ «Κωνσταντινουπόλις» γράφει: Ἐπὶ δώδεκα ἡδὴ ἡμέρας βρέχει ἀδιαλείπτως νυκτὸς καὶ ἡμέρας, κατὰ σπάνια δὲ καὶ βραχέα διαλείμματα αἱ ἀκτίες τοῦ ἡλίου διασχίζουσαι τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς πύκνα νέφη φωτίζουν τὴν ἡμετέραν πόλιν. Ἡ ὑγρασία εἶναι ἀνυπόφορος καὶ ἐπικίνδυνος ἐννοοῦσα τὴν ἀνάπτυξιν παντοίων νόσων, αἱ δὲ ὁδοὶ ἐγένοντο πολὺ λαοὺ ἀδιάβατοι ἐκ τοῦ συσσωρευθέντος πηλοῦ καὶ βορβορῶν.

Ἐν τῇ Γ. Πόλῃ.

Προχθὲς μεταβάντες εἰς τὴν Γ. Πόλιν συνδεδεικμένοι μετὰ τῆς Α. Γ. τοῦ Μ. Βεζύρου περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἡ Α. Γ. ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τοῦ κρά-

τους Αγγλὸν πασὰ καὶ οἱ Α.Α. Ε.Ε. ὁ ὑπογράφει τὸν ἐξωτερικὸν Σαίε πασὰς, ὁ δὲ δικαιοσύνης Αἰσθὲτ πασὰς καὶ τῆς δημοσίας εκπαιδευτικῆς Μοντὴρ πασὰς.

Χθὲς ὁ ἐπιτεταγμένος τῆς Γαλλίας κ. Μπερ μεταβὰς εἰς τὴν Τ. Πόλιν εἶχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

—Τηλεγράφου τοῦ «Πρακτορίου Κωνσταντινουπόλεως» ἀνέγγειλε ὅτι οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ διαφενδοῦν τὴν φήμην ὅτι ἡ Αὐστρία ὑπεχρῶσθαι ὑπὸ τῆς Γερμανίας χρεὴν τῆς Ρωσσίας νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ κατάστασιν. Οὐδὲν ἰδιὸν ἀναπτύσσει ὁ «Πατριάρχης Αἰγύπτου» ζήτησιν πορτοφολίου, ὡς λέγει, πληροφορίας.

Βελιγράδιον 7.—Κατὰ τὴν τελευταίαν δημοσίευσιν τοῦ Βασιλέως Μιλάνου ἀναφορὰ γένηται ἀμφισβήσις διακαυοῦντος τὰς μεταξὺ τοῦ Βασιλέως Αἰλεξάνδρου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μελλούσας σχέσεις. Αἱ συνεντεύξεις δὲν θὰ γίνωνται εἰρή τῇ συγκαταθέσει τοῦ Βασιλέως Μιλάνου, ὅστις θὰ ἐρωτᾶται ἐκαστοτε διὰ μέσον τῆς Ἀντιβασιλείας.

Βερολίον 7.—Κατὰ τὴν «Εφημερίδα τοῦ Σταύρου» ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις παρυσκευάζει νόμον ἀπαγορεύοντα τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Βαλτικῆς διαμονὴν τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892.

Λονδὶνον 7.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐνίσχυσιν τῶν γρουῶν τῆς Μεδίτης καὶ τὴν ἰδρύσιν σταθμοῦ ταχυδρόμων αὐτόθι.

Αἱ ἐφημερίδες φησὺν ὅτι ἡ Βρασιλία εἰσαλθεὶν εἰς περίοδον ταραχῶν. Ὁ «Φρόντος» φησὶν ὅτι τὸ Κράτος θὰ διαμελισθῇ εἰς πολλὰ αὐτόνομα Κράτη, ἡ ἰδρύσις τῶν ὁποίων πιθανῶς θὰ ἐπαραφέρῃ ἐν ἰσχύϊ τὴν δουλείαν.

Λονδὶνον 7.—Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Βραζιλίας μετὰ τῆς Οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ὁ τέως Πρωθυπουργὸς ἐξωρίσθησαν. Ἀνεχώρησαν δὲ ἤδη εἰς Εὐρώπην. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπικρατεῖ ἡσυχία· πᾶσαι δὲ ἀπεδέχθησαν τὴν Δημοκρατίαν πλὴν τῆς Βαχίας.

Ρίον-Τανέρον 7.—Ἡ προσωρινὴ Κυβέρνησις ἀπόφασιν ἔχει νὰ τηρήσῃ εὐσταθῶς τὴν τάξιν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ σεβασθῇ πάσας τὰς ὑπὸ τῆς προκατοχου αὐτῆς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις.

Λονδὶνον 8.—Ὁ Πρίγκηψ καὶ ἡ Πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας ἐπέστρεψαν εἰς Λονδὶνον.

Καίρον 8.—Ὁ προπολοιογὸς τῆς Αἰγύπτου δεικνύει περίσπινον ἐκ λιγῶν 150,000 μετὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν φόρων κατὰ λίρας 100,000.

Βαρκελώνη 8.—Μετὰ τὴν χθεσινὴν παράστασιν τὸ θέατρον κατέρρευσεν. Οὐδὲν θύμα.

Λισβῶνα 15.—Ἐπανάστασις ἐξεργώρη ἐν Βρασίλλια ὑπὲρ δημοκρατίας. Ὁ στρατὸς ὑπεστήρικε τὴν ἐκανάστασιν.

Ἀθήναι 15.—Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε πρότασιν ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν στήσιν τὸν ἐν τῷ Κρητικῷ ζήτηματι.

Κωνσταντινὺς 15.—Ἡ Τουρκία θάγησιν ἐν Κρήτῃ ἐν μόνον σῶμα στρατοῦ, ἵνα προλαμβάνῃ ἐπανάληψιν νέων ταραχῶν.

Λισβῶνα 15.—Ἡ Βασίλισσα ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν.

Λισβῶνα 16.—Ἡ φρουρὰ τοῦ Ρίου-Τανέρον, ὁδηγουμένη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Φονζέκα, ὅστις εἶχε τελευταίως τιμωρηθῇ δι' ἀπειθείαν, ἐπανεστῇ. Οἱ στρατιῶται ἐπυροβόλησαν καὶ σπουδαίως ἐπλήρωσαν τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν. Ὁ Φονζέκα συνέλαβε τὸν πρωθυπουργόν καὶ ἐκήρυξε τὴν κατάλυσιν τῆς μοναρχίας. Ὑποσχέθη νὰ τη-

ρήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ περιορισθῇ τὸν αὐτοκράτορα μετὰ τοῦ μεγαλειότου βασιμον.

Ρίον-Τανέρον 16.—Ὁ κ. Βιδιέρ, ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, ἐφρονεθῇ ὑπὸ τριῶν ἐπαναστατικῶν στρατιωτῶν.

Πάντες οἱ ὑπουργοὶ ἔδωκαν τὴν παραίτησιν τῶν.

Βουκουρεστίον 16.—Ὁ κ. Καταρίτς ἔδωκε τὴν παραίτησιν τοῦ. Ὁ βασιλεὺς ἐντείλατο τῷ κ. Μαυρὸ νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον.

Πάρισις 16.—Ἡ βουλὴ ἐψηφίσαι τὸ δημοτικὸν αὐτῆς γραφεῖον. Ὁ κ. Φλοκέ ἐξελέγη Πρόεδρος καὶ οἱ κ. κ. δὲ Μάχε, Δεβελ-λε, Καζιμὲρ Περνιέρ καὶ Πεντράλ, ἀντιπρόεδροι.

Βελιγράδιον 16.—Συνεδρασμός ἐπληθεμεταξὺ Μιλάνου καὶ Ναυβίας, ἐπιτρέπων αὐτῇ νὰ βλέπῃ τὸν υἱόν της δις τῆς ἐβδομάδος. Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως δὲν θὰ καταστή δυνάμει νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν βουλὴν. Ὁ Γαλασιν καὶ ὁ Πιρότσνιτς συνδιαλλαχέντες μέλλουσι νὰ ἐπιχειρήσωσι πολιτικὴν ἐκστρατείαν.

—Κατὰ τὴν «Ἀνατολίαν» τῆς Ἀνατολῆς ἡ σερβικὴ κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Σκουπτινὴν νομοσχέδιον, ἐπὶ τῷ βῆσει τοῦ ὁποῖου ἐξασφαλίζεται τῷ βασιλεὶ Μιλάνῳ ἐτησίως καὶ διὰ βίου ἐπιχορήγησις 300,000 γράγκων.

Ρίον-Τανέρον 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ ἡ οἰκογενεία του ἀναχωροῦσι σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην.

Λισβῶνα 17.—Ὁ αὐτοκράτωρ Δὸν Πέτρος τῆς Βρασιλίας καὶ ἡ οἰκογενεία του ἐκρατήθησαν αἰχμάλωτοι ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ἐπληροφορήθησαν περὶ τῆς καθιερωσῆς τῶν, ἀλλ' ἡ ἐπιχορήγησις τῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ. Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ εἰρήνῃ εἰς τὴν βίαν. Ἡ Α. Μ. ὠδηγήθη χθὲς ἐπὶ ἀτμοπλοῖον, ἀναχωρήσας εἰς Εὐρώπην μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Λονδὶνον 17.—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀρρίκτο.

Ἀποσπασμὰ ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ ἀνεχώρησιν εἰς Μάλταν πρὸς ἐγκατάστασιν σταθμοῦ τορπιλλοβόλων.

Ρίον-Τανέρον 18.—Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν διατηρεῖ πάντα τα συμβόλαια, τὰ συναφθέντα ὑπὸ τῆς προκατοχου κυβερνήσεως.

Πᾶσαι αἱ ἐπαρχίαι προσεχώρησαν εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Ρώμη 20.—Ἡ Ἰταλία ἐδήλωσεν εἰς τὰς δυνάμεις ὅτι ἀνέλαβε τὴν προστασίαν τοῦ μέρους τῆς παραλίας τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ὅπερ περιλαμβάνεται μετὰ τῶν σταθμῶν, οἵτινες τῷ 1885 ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντες εἰς τὸν μονάρχην τῆς Ζαριζιάρης.

Βιέννη 20.—Τὸ κοινοβούλιον συνεκλήθη διὰ τὴν 3 τοῦ προσεχούς Δεκεμβρίου.

Βερολίον 20.—Ἡ ἐπὶ τοῦ προπολοιογμοῦ ἐπιτροπὴ ἐμνημαδὸν ἀπεδέξατο τὸ περὶ σχηματισμοῦ δύο νέων στρατιωτικῶν σωμάτων σχέδιον τῆς κυβερνήσεως.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ

Πλάτων θεσπάζων ποτε Διογένην λάχανα πλύνοντα, προσελθὼν ἤσυχῃ εἶπεν αὐτῷ. Εἰ Διονύσιον ἐθεράπευσας, σὺ καὶ ἄν λάχανα ἐπλυνες. Τὸν δὲ ἀποκρίνασθαι ὁμοίως ἤσυχῃ. Καὶ σὺ εἰ λάχανα ἐπλυνες, σὺ καὶ Διονύσιον ἐθεράπευσας.

Ἀνατολικὸν λόγιον:
Μὲ τρία πράγματα δὲν πρέπει τις νὰ παύῃ.
Μὲ τὸ πῦρ, μὲ τὴν ἐχιδνὰν καὶ μὲ τὴν γυναῖκα.
Μὲ τὸ πῦρ, διότι δύναται νὰ τὸν καύσῃ.
Μὲ τὴν ἐχιδνὰν, διότι δύναται νὰ τὸν δακτύσῃ.
Μὲ τὴν γυναῖκα, διότι δύναται νὰ τὸν ἀγαπήσῃ.

Λύσις τοῦ 7 προβλήματος.
Τὸ ἐμβαδὸν εἶχε 13 πόδας μῆκος καὶ 8 πλάτος.

Λύσις τοῦ 9 προβλήματος.
Μετὰ 42 ὥρας θὰ εἴσῃ ὁ πρῶτος ταχυδρόμος τὸν δευτέρου.

Αὐτὴν ἀρροτέρων ὁ κ. Κ. Σκουρὴλ ἐκ Κύβρας.
Λύσις τοῦ 9 προβλήματος.
Μετὰ 85 ὥρας θὰ μελὴν ἡ αὐτὴ ποσότης ὕδατος (40 λίτραι) εἰς ὅλας τὰς δεξαμενάς.

Αὐτῆς οἱ κ. Ν. Γ. Μαληκίδης καὶ Κωνσ. Ι. Αἰμαντιεύς.
Λύσις τοῦ 12 προβλήματος. Σάββατον 5 αἰ.

Αὐτῆς οἱ κ. κ. Εὐγ. Ν. Ζήνωνος, Ν. Κέρταλης, ἡ δεσποινὴς Αἰκατερίνη Χ. Παυλίδου, Κωνσ. Θ. Σχίζα, Ἰωάννης Ἐρωτοκρίτου, Ἀλέξανδρος Παντελῆ, Π. Μαχαλακίδης καὶ Κωνσ. Ι. Αἰμαντιεύς. Ἐκ Ἀθηνῶν οἱ κ. Εὐαγ. Χατζηπαύλου, Κωνσ. Γ. Νικολαΐδης, Ἰάκωβος Ν. Δημητρίου, Χρήστος Θεοχάρης, καὶ Ἀντώνιος Παῖς.

ΑΙΝΙΓΜΑ 13ον.

Πᾶς γυνὴς μὲ κατωκίε χωρὶς νὰ μὲ γνωρίζῃ
διότι ἐντός τοῦ χρόνου μου ἦλκος δὲν φασίγει.
Εὐθὺς, πλὴν μεταβάλλουσι εἰς φεγγαρόδον σῶμα
ἔνν' ἀπὸ τὸ σῶμά μου κίψης μικρὸν τί κορμὶ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρατικὰ παλαιὰ	ἑλλείπον
νέα καὶ	120—136
δευτέρης ποδῶ	80—100
» ἐνισπόμενα	50—70
ρχικὴ σὺν 19 βιβλ. ἡ δὲ παρ.	50—52
σταγίδες ἑξατά	44—45
σταγίδες βραστά	34—36
ἀλευρὰ τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.	118—120
σῖτος τὸ κολλόν γρ.	18—22
κριθὴ	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	88
τὸ χηλακίδον κανάρι.	

ΕΙΔΟΘΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ἑσθήρ Ἡλία Πατσίρικου, πωλεῖ διὰ πλειοδοτήσεως τὴν οἰκίαν της, εἰς ἣν ἐγένετο ἐσχάτως ἡ πυρκαϊά, τῆς ὁποίας σώζεται, ἐν δωματίον καινούργιες πετρόκτιστον, καὶ μὲ ταρατσαν μὲ δύο παράθυρα καὶ μίαν θύραν, ὅλα εἰς καλὴν κατάστασιν. Σώζεται ἐπίσης τὸ μαγειρεῖον, ἡ λιθὴν κλίμαξ, τὸ ἀναγκαῖον ἀξέγαθον, ὡς καὶ τρεῖς τοῖχοι σῶσι καὶ ἀβλαβεῖς. Ἐχει περιόλιον περιτοιγισμένον, μὲ διάφορα δένδρα, ἀβλαβὴ καθ' ὁλοκληρίαν. Ἀντικρὺ τῆς μιᾶς τῶν δύο τῆς οἰκίας θυρῶν πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς ἐταιρίας Α. Λαμπῆ ἔχει καὶ γῆν ἀγορατμένην ἐκ τῆς ἐταιρίας ταύτης, ἐξ ἧς θ' ἀραιρεθοῦν μόνον 23 ποδάρια καὶ 2 ὀντῆς διὰ δημόσιον δρόμον. Ἡ παράδοσις γενήσεται τὴν 1 Ἰανουαρίου 1889 (ἐ.ν.). Ἡ τελευταία δεθεῖσα τιμὴ εἶνε λίραι 60. Ὁ ἐπιθυμῶν πλειοτέρας πληροφορίας ἢ καὶ νὰ ἐπισκερθῇ τὴν οἰκίαν αὐτήν, ἄς ζητήσῃ τὸν κ. Ἡλίαν Πατσίρικον.

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τοὺς συμπατριώτας μου Κυπρίους τοὺς ἔχοντας σχέσεις μὲ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ ὅλην τὴν Αἴγυπτον ὡς καὶ τοὺς λιμένας οἵτινες εἶνε εἰς τὸ δρομολόγιον Ἀλεξάνδρειας, ὅτι ἀναλαμβάνω νὰ ἐκτελῶ δι' ὅλα τὰ μέρη ταῦτα διαφόρους παραγγελίας, νὰ δέγωμαι ἀμὰ νὰ ἔστω καὶ ἐπιστολάς ἐξ ὧν χωρίων δὲν ὑπάρχει ταχυδρομεῖον, τὰς ὁποίας ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ παραδώσω καὶ νὰ ἐκτελέσω, ταξιδεύων τακτικῶς πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ μέρη, καὶ ἐπιστολάς δὲ μέσον ταχυδρομεῖον νὰ σέλλω ἐντεῦθεν καὶ λαμβάνω ἐκείθεν, ὅπως παραδώσω εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον των, ὑποσχόμενος νὰ ἐκτελῶ ταῦτα μετ' πάσης προθυμίας καὶ ἀκριβείας.

Ὁ θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται νὰ ζητήσῃ τοιαύτας παρὰ τοῦ κ. Πέτρου Χ. Χαλαζόπου ὁδὸς Βικτωρίας.

Λεμεσσοῦ 1 Ἰουνίου 1889

Σταύρος Ματεΐδης.